

عنوان مقاله:

بررسی انتقال اعتبار اسنادی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

حمیدرضا اسمعیلی - دکتری حقوق خصوصی

علی قاضی - دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان

خلاصه مقاله:

طرفین یک معامله تجاری بسته به نوع نیاز خود و توافقی که بر سر نحوه پرداخت ثمن معامله می نمایند از یکی از انواع روش های پرداخت وجه استفاده می کنند. در حال حاضر روش اعتبار اسنادی کارآمدترین و رایج ترین روش پرداخت وجه در دنیا می باشد. دو گونه از انواع اعتبارات، اعتبار اسنادی قابل انتقال و اعتبار اسنادی اتکایی هستند. اعتبار اسنادی در حقیقت یک روش پرداختی است که در آن تعهد قطعی به پرداخت از جانب بانک گشایش دهنده اعتبار، به خریدار و فروشنده داده میشود که به موجب آن بانک تعهد می کند که میزان پرداختی خریدار به موقع و با مبلغ صحیح به دست فروشنده خواهد رسید هرگاه که خریدار قادر به پرداخت مبلغ خرید نباشد، بانک موظف است باقیمانده یا تمام مبلغ خرید را بپردازد اعتبارات اسنادی اغلب در معاملات بین المللی به منظور اطمینان از دریافت مبالغ پرداختی مورد استفاده قرار می گیرد. اعتبارات اسنادی ممکن است قابلیت انتقال داشته باشند. بنابراین اعتبارات اسنادی از جهت قابلیت انتقال به غیر به اعتبار اسنادی قابل انتقال و اعتبار اسنادی غیر قابل انتقال تقسیم می شوند. به این مفهوم که ذینفع اعتبار می تواند اعتبار اسنادی را به شخص یا اشخاص دیگر به صورت جزیی یا کلی منتقل کند. در این شرایط ذینفع می تواند اعتبار را فقط در یک مرحله منتقل نموده مگر اینکه در اعتبار بیش از یک مرحله مجاز باشد. دلایل استفاده از اعتبار اسنادی قابل انتقال ممکن است این موارد باشد: 1. قسمتی از کالاتوسط تولید کننده دیگری ساخته شود. فروشنده به صورت واسطه باشد و شرکت دیگری کالا را تولید نماید. در مقررات متحدالشکل اعتبارات اسنادی قید شده است که اعتبار اسنادی غیر قابل انتقال است مگر خلاف آن به صراحت ذکر شده باشد. هدف از این مقاله بررسی مفهوم اعتبار اسنادی، قابلیت انتقال آن با روش تحقیق توصیفی- تحلیلی می باشد.

کلمات کلیدی:

اعتبار اسنادی، انتقال، تجارت بین الملل، انتقال گیرنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147514>

